

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Sýkorové a soudkyň JUDr. Ivany Hesové a JUDr. Aleny Bílkové ve věci

žalobkyně: **I. K.**, IČO xxx
sídlem xxx
zastoupená advokátkou Mgr. Janou Vitákovou
sídlem Revoluční 767/25, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Katdot Design s.r.o.**, IČO 01658867
sídlem Píckova 1493/7, 156 00 Praha 5
zastoupená advokátem Mgr. Jaroslavem Mazůrkem
sídlem Šmeralova 272/22, 170 00 Praha 7

o zaplacení částky 100 000 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 20. dubna 2021, č. j. 21C 58/2021-42,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 13 068 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokátky Mgr. Jany Vitákové.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost, aby do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatila žalobkyni částku 100 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 100 000 Kč od 14. 10. 2020 do zaplacení (výrok I.) a ve stejné lhůtě jí nahradila náklady řízení ve výši 20 517 Kč, a to k rukám její zástupkyně (výrok II.).
2. Soud prvního stupně takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala zaplacení částky 100 000 Kč s příslušenstvím z titulu smlouvy, na základě níž se žalobkyně zavázala v období od listopadu 2018 do srpna 2019 žalované poskytovat služby v oblasti public relations spočívající v prezentaci žalované a jejích výrobků a služeb, zejména šperků Xxx, v médiích, v časopisech a na sociálních sítích, ve spolupráci s influencerkami. Za tyto služby žalobkyně vystavila žalované za každý měsíc, kdy poskytovala žalované shora uvedené služby, fakturu znějících na 10 000 Kč, tj. celkem za 100 000 Kč. Žalovaná za tyto služby žalobkyni ničeho neuhradila, přestože dne 17. 1. 2020 písemně uznala svůj dluh vůči žalobkyni v celkové výši 100 000 Kč, který vznikl z důvodu nezaplacení vystavených faktur za poskytnutí služeb, a přestože byla dne 13. 10. 2020 písemně vyzvána k úhradě dluhu předžalobní výzvou. Žalovaná nesouhlasila se žalobou, tvrzení žalobkyně považovala za rozporná a nedostatečná, neboť nespecifikuje, co má být obsahem poskytovaných služeb, nesplnila tak povinnost tvrzení a povinnost důkazní, proto žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Žalobkyně souhlasila s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, žalovaná se na výzvu soudu nevyjádřila a soud prvního stupně měl za to (§ 101 odst. 4 o. s. ř.), že také souhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání § 115a občanského soudního řádu, dále jen o. s. ř.
3. Soud prvního stupně na základě listinných důkazů založených ve spise (*výpis z živnostenského rejstříku žalobkyně, výpis z obchodního rejstříku žalované, úvodní stránky webových stránek katdot.com - Xxx, přehled marketingových a PR výstupů publikovaných článků, kde je zmíněna K. S. nebo Xxx, označené faktury, uznání dluhu ze dne 17. 1. 2020 a předžalobní výzvy ze dne 13. 10. 2020 včetně doručeky*) soud dospěl ke skutkovým zjištěním, že žalobkyně je fyzickou osobou mimo jiného podnikající v oboru reklamní činnost, marketing a mediální zastoupení, žalovaná právnickou osobou mimo jiného vyrábějící šperky značky Xxx. Žalobkyně poskytovala žalované v období od listopadu 2018 do srpna 2019 služby v oblasti public relations, za což jí vystavila následující faktury: fakturu č. 201836 za listopad 2018, fakturu č. 201901 za prosinec 2018, fakturu č. 201904 za leden 2019, fakturu č. 201906 za únor 2019, fakturu č. 201908 za březen 2019, fakturu 201910 za duben 2019, fakturu č. 201912 za květen 2019, fakturu č. 201914 za červen 2019, fakturu č. 201919 za červenec 2019 a fakturu č. 201922 za srpen 2019, každou znějící na 10 000 Kč. Dne 17. 1. 2020 žalovaná písemně uznala svůj dluh vůči žalobkyni v celkové výši 100 000 Kč, který dle uznání dluhu vznikl z důvodu nezaplacení vystavených faktur za poskytnutí služeb public relations za shora uvedené období. Žalovaná dlužnou částku neuhradila, přestože byla dne 13. 10. 2020 písemně vyzvána k úhradě dluhu předžalobní výzvou. Zjištěné skutečnosti soud prvního stupně posoudil § 1746 odst. 2, § 2053, § 1970, § 1968 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, dále jen o. z., která v odůvodnění napadeného rozsudku citoval a vysvětlil. Dospěl k závěru, že žalobkyni vzniklo právo požadovat po žalované vedle žalované částky také úroky z prodlení. Námitky žalované, které se týkaly pouze neurčitosti tvrzení žalobkyně, považoval za nedůvodné, neboť byly vyvráceny provedenými důkazy, z nichž je zcela zřejmé, co bylo předmětem dohody účastnic, a že tato dohoda byla ze strany žalobkyně naplněna. Žalovaná navíc nenavrhla žádný důkaz k podpoře svých tvrzení, především ale žalovaná uplatněný dluh co do důvodu i výše uznala. O nákladech řízení soud prvního stupně rozhodl s odkazem na § 142 odst. 1 o. s. ř. a procesně zcela úspěšně žalobkyni přiznal náhradu nákladů, které vyčísil v odůvodnění přezkoumávaného rozsudku.

4. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolání, ve kterém předně namítala, že soud prvního stupně jí upřel právo zaručené jí článkem č. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, uvozené ústavním zákonem č. 2/1993 Sb. do ústavního pořádku ČR, na spravedlivý proces. Žalovaná podniká v oboru výroby šperků, což je vysoce umělecká, fantazijní a abstraktní činnost. Žalovaná tak pro své praktické záležitosti běžně využívá služeb jiných osob s poměrně prozaičtějším zaměřením, proto svěřila postup ve věci svému právnímu zástupci, a to dne 25. 3. 2021. Tento poté opakovaně kontaktoval nadepsaný prvoinstanční soud se žádostmi o informace a zaslání podstatných listin, přičemž z opatrnosti zaslal soudu přípis s popřením pohledávky žalobkyně. Až po marných pokusech o získání listin a po nahlédnutí do spisu právní zástupce zjistil, že žalované byla spolu s usnesením o zrušení elektronického platebního rozkazu zaslána i výzva k vyjádření, zda s rozhodnutím soudu bez nařízení jednání souhlasí, a že lhůta pro toto vyjádření marně uplynula den před jeho převzetím právního zastupování. Právní zástupce měl i navzdory tomu za to, že soud bude, i vzhledem na převzetí zastoupení advokátem na jeho přípis, postupovat tak, aby co nejlépe zjistil skutečný stav sporné skutečnosti, vyrovná pozice obou stran sporu a jednání nařídí, nebo alespoň vyzve žalovanou k předložení dalších skutečností a důkazů, které by podpořily její tvrzení zasláné soudu dne 7. 4. 2021 prostřednictvím jejího právního zástupce. Zdůrazňovala, že rozhodnutí bez nařízení jednání je plně na uvážení soudu a poukázala na judikaturu Nejvyššího soudu a Ústavního soudu, kterou v odvolání citovala. Vyjádřila přesvědčení, že do 25. 3. 2021 nebyla zastoupena právním zástupcem a fakticky vyjádřila svůj nesouhlas s návrhem žalobkyně, nebyla tudíž ve věci nečinná, žalobní návrh neuznala, ani konkludentně, naopak vynaložila veškerou možnou snahu na obranu svých práv. Soud prvního stupně jí nevyzval k doplnění jejích tvrzení, ani k předložení dalších důkazů. Žalovaná má za to, že při uvážení, zda jednání nařídí, by soud měl brát ohled nejen na splnění formální podmínky, tedy souhlas s rozhodnutím bez nařízeného jednání či nevyjádření se k výzvě, ale též další faktory, především ochranu práv žalované zaručené jí ústavním pořádkem a spravedlivé rozhodnutí. Žalovaná má tak důvodně za to, že soud dal přednost vlastní hospodárnosti před ochranou ústavně zaručených práv spočívajících v právu na spravedlivý proces a právo na projednání věci ve smyslu čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod; taktéž nedbal tzv. zásady rovnosti zbraní. Žalobkyně proto dovozovala, že řízení trpí vadami, pro které nelze mít rozhodnutí za správné, a že v následku takových vad soud nemohl řádně zjistit skutkový stav a tento správně právně posoudit. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc mu vrátil k dalšímu projednání.
5. Žalobkyně považovala napadený rozsudek za věcně správný, rovněž v procesním postupu soudu prvního stupně nespatořovala žádné pochybení a navrhla, aby byl potvrzen. Naopak považovala odvolání žalované za nesrozumitelné, neurčité a neprojednatelné, spočívající na mylném přesvědčení o nekonečné poučovaci povinnosti soudu. Pokud byla žalovaná od 25. 3. 2021 zastoupená v řízení právním zástupcem a rozsudek byl vynesena 20. 4. 2021, měla dostatek času k tomu, aby uvedla cokoli a předložila relevantní důkazy na podporu své verze a jednání mohlo být nařízeno. Není chybou soudu, že žalovaná své možnosti nevyužila. Jestliže žalovaná na základě vystavených faktur neuhradila žalobkyni odměnu za jí vykonanou práci, neuhradila ji ani na výzvy, ačkoli to několikrát slíbila, neuhradila nic ani na základě uznání dluhu, ani po kvalifikované předžalobní výzvě, která byla žalované řádně doručena, a žalovaná úspěšně protahuje toto soudní řízení, není to žalovaná, ale žalobkyně, kdo by si mohl stěžovat na nerovnost zbraní.
6. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně postupem podle § 212, § 212a a občanského soudního řádu, dále jen o. s. ř., v odvolacím jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.

7. Vady řízení, k nimž odvolací soud u přípustného odvolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 212a odst. 5 o. s. ř.), odvolací soud neshledal.
8. Odvolací soud vyšel ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, neboť pro rozhodnutí ve věci významné skutečnosti byly zjištěny procesně správným způsobem a v dostatečném rozsahu a věc byla správně posouzena po právní stránce.
9. Je nutno zdůraznit, že stávající právní úprava pro rozhodování ve věci samé bez nařízení jednání vyžaduje kumulativní splnění dvou podmínek: a) účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení věci souhlasí, b) ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů. Při zjišťování stanoviska účastníků k zamýšlenému postupu soudu lze využít postup podle § 101 odst. 4. o. s. ř. Rozhodnutí o takovém postupu je samozřejmě plně v dispozici účastníka řízení; ten by si však měl uvědomit, jaké důsledky takový jeho souhlas má mimo jiné proto, že při rozhodnutí soudu bez nařízení jednání podle § 115a se odvolací řízení řídí pravidly tzv. neúplné apelace. Zákonná úprava v této souvislosti presumuje, že pokud účastník řízení udělí souhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání, jsou mu listiny založené ve spise známé a nemá vůči jejich pravosti nebo obsahu připomínky, neboť jinak by se práva účasti na projednání věci nevzdal, resp. by s rozhodnutím bez nařízení jednání nesouhlasil. Možnost soudu rozhodnout o věci samé bez nařízení jednání předpokládá, že všechny rozhodné skutečnosti jsou zřejmé z toho, co je obsahem spisu; jinak soud může činit skutková zjištění nebo mít určité skutečnosti za osvědčené jen na základě důkazů, které byly provedeny při jednání.
10. V projednávané věci je z obsahu spisu nepochybné (č.l. 36 a 37 spisu), že zástupce žalované Mgr. Jaroslav Mazůrek, advokát, v písemném vyjádření k žalobě a výzvě soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, ze dne 7. 4. 2021, uvedl, že z tvrzení žalobkyně není zjevné, o jaké konkrétní služby se mělo jednat, že žalobkyně netvrdí, jaká měla být dohoda o předmětu a ceně plnění, což předložené faktury neprokazují. Žalovaná tak prostřednictvím svého zástupce nepopřela tvrzení o uznání dluhu, resp. nepravost této listiny ze dne 17. 1. 2020, založené ve spise, ani dalších založených listin (webových stránek katdot.com - Xxx, přehled marketingových a PR výstupů publikovaných článků, kde je zmíněna K. S. nebo xxx, označené faktury a předžalobní výzvy). Jmenovaný zástupce založil do spisu plnou moc, datovanou 13. 4. 2021 (č.l. 40 spisu) a nahlížel do spisu dne 14. 4. 2021 (č.l. 41). Vzhledem k tomu, že ve věci soud prvního stupně rozhodoval až 20. 4. 2021 (č.l. 41), měl zástupce žalobce dostatek času ke sdělení dalších tvrzení a označení důkazu, což neučinil. Námitka žalované, že předložená listina Uznání dluhu není svou povahou uznáním dluhu podle § 2053 o. s. ř., neboť neobsahuje dobu splatnosti, není důvodná. Z uznání musí být zřejmé, kdo je činí a vůči komu směřuje, jaký peněžitý či nepeněžitý dluh dlužník uznává a jaká je jeho výše a důvod. Doba splatnosti dluhu není povinnou součástí uznávacího prohlášení, může však být prostředkem určení uznávaného dluhu (zejména, má-li dlužník vůči věřiteli více dluhů stejného druhu s různým datem splatnosti). V předmětném uznání dluhu je jako dlužník uvedena K. S. s označením IČO a sídlem společnosti, jako věřitel žalobkyně, jako označení dluhu, jeho výše a důvod, že dluh vznikl za služby Public Relations na nezaplacených fakturách za měsíce 11/2018 - 8/2019 ve výši 100 000 Kč.
11. Odvolací soud proto potvrdil rozsudek soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný, včetně správného výroku o nákladech řízení.
12. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o. s. ř. a zcela úspěšně žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení, vynaložených na zastoupení advokátem, kterou vyčíslil podle vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, takto: odměna advokáta 2x 5 100 Kč za dva úkony právní služby - vyjádření k odvolání žalované

a účast na jednání před odvolacím soudem (§§ 7, 8, 9 odst. 1, 1 odst. 1 písm. k/, g/), paušální náhrada hotových výdajů 2x 300 Kč (§ 13 odst. 1 a 3), 21 % DPH ze součtu odměny a náhrady hotových výdajů (§ 137 odst. 3 o. s. ř.), tj. 2 268 Kč, celkem 13 068 Kč. Lhůta a místo plnění byly stanoveny podle ust. § 160 odst. 1, § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně, o jehož přípustnosti za podmínek § 237 o. s. ř. rozhodne dovolací soud.

Praha 9. února 2022

JUDr. Věra Sýkorová v. r.
předsedkyně senátu